

ОТВЪД ИЗПЪЛНИТЕЛСТВОТО И ПЕДАГОГИЧЕСКАТА РАБОТА

*Отзив за работата на ст. преп. Кристиан Илиев в проекта
„ПЪТУВАНЕ с музиката на ФСБ” от 2025 г.*

Гл. ас. д-р Адриана Бенова

Музиката на ФСБ е от онези ярки образци, към които не бива да се посяга с лека ръка. Нейната специфика я превръща в предизвикателство за изпълнение (както във вокално отношение, така и в инструментално) не само за обучаващите се, но и за опитните професионални музиканти. В светлината на така поставената задача в проекта „ПЪТУВАНЕ с музиката на ФСБ” Кристиан Илиев бе ключова фигура с особено значима роля за успешната му реализация. Неговата работа бе най-общо в две направления: изпълнителско и педагогическо.

Музицирането на Кристиан се отличава с безкомпромисно качество: безпогрешен изпълнителски, интерпретаторски и аранжорски усет; виртуозност в клавирните изпълнения; стриктен организационен подход; завидна отдаденост и фокус; педантично вглеждане във всички звукови детайли – това е характерно за него във всеки един музикален проект, в който той е участник. Аналогично бе изпълнението му като клавирист и в тази музикална програма. В същото време Кристиан Илиев бе и ръководител на бенда. Бих искала да подчертая, че отвъд изпълнителските му качества, той бе особено ценен за проекта и със своя поглед „отвътре” (Кристиан познава музиката на групата ФСБ в детайл, като част от концертния ѝ състав от 2007 година насетне). Така аранжиментите за концерта бяха изготвени под неговите наставления и напътствия в една градивна и подкрепяща творческа среда. Именно тази среда бе изключително ценна за обучаващите се студенти. Кристиан Илиев активно подпомогна обучителния процес на младите певци, като зададе рамки на

висок професионализъм към работата върху песните в контекста на цялостната музикална фактура. Този интегрален педагогически подход сработи еднакво добре и за певци, и за инструменталисти.

В настоящия отзив бих искала да акцентирам повече върху едно трето направление в работата на Кристиан Илиев, което остава невидимо на пръв поглед, а именно неговата *музикална страст* (и то конкретно към музиката на ФСБ)¹. *Музикалната страст* неминуемо се втъкава в процеса на подготовка и в представянето на крайния музикален продукт. В случая тя бе едновременно катализатор и двигателна сила; тя бе онази скрита „съставка“, която издигна музицирането отвъд рамките на поставените творчески задачи и го превърна в истински „празник“ и за участници, и за публика. Считаю, че именно *музикалната страст* на Кристиан Илиев доведе до един от най-ценните уроци за обучаващите се – *и най-старателната и детайлна подготовка за един подобен проект не би имала смисъл, ако работата не е всеотдайна и заредена с истинска музикална страст*.

На 19 февруари 2025 година в столичния клуб „Сингълс“ наблюдавахме приемственост между поколенията музиканти в чист и концентриран вид. Показателно за това е спонтанното включване на един от членовете на ФСБ (а именно – Иван Лечев) в края на програмата на концерта. Този импровизиран музикален диалог на сцената бе и своеобразна оценка за представянето на студентите, още преди да прозвучат финалните овации и аплодисменти от публиката в препълнената зала.

¹ В съвместната ни работа с Кристиан Илиев многократно сме коментирали неговото влечение към музиката на ФСБ още от юношеските му години. Самият той е споделял неведнъж, че участието му в концертния състав на групата е сбъдната творческа мечта.